

การเผชิญปัญหาของครอบครัว ที่มีวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อม

สุจิตรา ขุนน้อย
เสาวคนธ์ วีระศิริ

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงบรรยายมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเผชิญปัญหาของครอบครัวที่มีวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อมเป็นอย่างไร โดยใช้ทฤษฎีภาวะวิกฤติครอบครัว เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์การปรับตัวของครอบครัวแบบมีโครงสร้างและคำถามปลายเปิด ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้ค่า CVI เท่ากับ 0.78 และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายกันจำนวน 10 ครอบครัว นำมาหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาคได้เท่ากับ 0.7 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และข้อมูลเชิงคุณภาพนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัย สมาชิกครอบครัวส่วนใหญ่เป็นมารดา ร้อยละ 93.3 อายุบุตรวัยรุ่นเฉลี่ย 17 ปี ค่าคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหาของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.51$, $S.D = 0.51$) เมื่อวิเคราะห์การเผชิญปัญหารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุดได้แก่ “ครอบครัวพยายามมองปัญหาของครอบครัวครั้งนี้ในแง่ดี เพื่อให้มีกำลังใจต่อสู้ ก้าวผ่านให้สำเร็จ” ($\bar{X} = 4.47$, $S.D = 0.63$) การเผชิญปัญหาข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ “ครอบครัวไม่เล่าปัญหาและความยุ่งยากให้เพื่อนบ้านฟัง” ($\bar{X} = 2.07$, $S.D = 1.20$) ผลจากการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา พบว่าสาเหตุความเครียดที่พบมากที่สุดได้แก่ “ลูกตั้งครรภ์ขณะเป็นนักเรียน” (17 ครอบครัว) การรับรู้ต่อสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้แก่ “มีความรู้สึกตกใจ ไม่เชื่อว่าเรื่องนี้เกิดกับตนเอง” “อาย กลัวถูกนินทาและโกรธบุตร” ด้านแหล่งสนับสนุนของครอบครัวส่วนมากไม่มีใครช่วยเหลือ และคิดว่าบุคลากรทางการแพทย์เป็นผู้ที่สามารถช่วยเหลือได้ วิธีการเผชิญปัญหาของครอบครัวพบว่าทั้งหมดมีภาวะคิดมากจนนอนไม่หลับ ไม่ปรึกษาใครและวางแผนมาขอคำปรึกษาบุคลากรทางการแพทย์. สรุปได้ว่าการเผชิญปัญหาครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางและเป็นการเผชิญปัญหาของครอบครัวมุ่งที่อารมณ์เป็นหลัก ข้อมูลดังกล่าวสามารถนำไปวางแผนเพื่อออกแบบให้การดูแลช่วยเหลือประคับประคองและเสริมสร้างการเผชิญปัญหาของครอบครัวที่มีประสิทธิภาพต่อไปได้

คำสำคัญ: การเผชิญปัญหาครอบครัว วัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อม